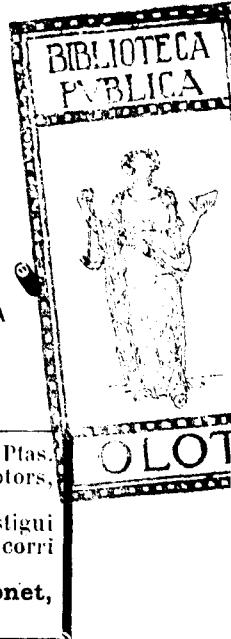

OLOT

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA
Y PORTAVEU DEL
CENTRE CATALANISTA.

PREUS DE SUSCRIPCIO. En tota Espanya, trimestre, 1'50 Ptas.—Any, 5 Ptas.—Número sol, 15 cénts.—RECLAMS. Los suscriptors, 5 cent. ratlla. Los no suscriptors 10 cénts.

No se serveixen suscripcions ni se fixan anuncis que no estiguin prehuat son import.—Tampoch s'admeterà quicun escrit que no corri ab la firma de son autor. Fixis ó nò, no's torna cap original.

Pera suscripcions y demés, dirigirse á la llibreria de **Joan Bonet**, carrer Major, núm. 3, OLOT.

PERFORADORA.

En la imprenta de este periódico se hacen impresos *perforados* de toda clase y á precios muy económicos.

Las sociedades ó particulares que necesiten recibos, facturas, talonarios, etc., etc., TALADRADOS serán servidos con esmero prontitud y economía.

Oficialas y Aprendizas.

Se necesitan en la Sastrería de Juan Doméngel e Hijo.—Se dan camisas para confeccionar.

L^o OLOTÍ.

NO MAS ENFERMEDADES DE DIENTES!
POR MEDIO DE EL
Elixir, Polvo y Pasta Dentífricos
DE LOS

RR. PP. BENEDICTINOS

de la ABADIA de SOULAC (Gironde)

Prior DOM MAGUELONNE

DOS MEDALLAS DE ORO

Bruselas 1890 — Londres 1884

LAS MEJORES RECOMPENSAS

INVENTADO **1373** por el Prior

en Pedro BOURSAUD

«El empleo cotidiano del Elixir Dentífrico de los RR. PP. Benedictinos cuya dosis de algunas gotas en el agua, cura y evita la caries fortalece las encías riendido á los dientes un blanco perfecto.

«Es un verdadero servicio rendido á nuestros lectores señalandoles esta antiquísima y útil preparación como el mejor curativo y único preservativo de las Afecciones dentarias.»

Elixir 2'50, 5', 10'; Polvo 1'75, 2'50; Pasta 1'75, 2'50;

Elixir en 1/2 litro 14'; Litro 25'.

Casa fundada en 1807 **SEGUIN** 3, Rue Haquarie, 3

Agente General: **BORDEAUX**

Depósito en todas las buenas Perfumerías, Farmacias y Droguerías.

GRAN FOTOGRAFIA

DE

EMILIO VINOLAS

Olivillers, núm. 6. piso 3.º

En dicho taller se hacen retratos y reproducciones de todas clases y tamaños, como también en el mismo encontrarán un bonito salón de fotografías, y vistas generales de Olot y sus cercanías.

Todo por el procedimiento instantáneo es inalterable.

Se venden productos Químicos y baños preparados para la Fotografía.

Se vende un boijit de hierro quasi nuevo con 17 Metros de trasmisión, poleas, correas y un hermoso caballo joven. Para informes los dará D. Tomás Puig, ferretería.—OLOT.

AB MÓDICH PREU SE ARRENDARÀ una bona casa ab unahorta de mitja quartera de sembradura y rica y abundant font al peu d' ella, anomenada *Prat de las Indianas*. Donarán rahó en la imprenta d' est setmanari.

L' OLOTÍ.

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVU DEL
CENTRE CATALANISTA.

Avis.

Totas las personas de fora, que fa temps reben lo setmanari y no han satisfet encara sa suscripció, sels hi suplica envien son import en sellos de 15 céntims ó bé designin una persona en Olot encarregada de pagar la suscripció, del contrari sels retirará l' envio de «L' OLOTÍ».

L' AMOR DE LAS TRES TARONJAS.

—Rondalla.—

(Continuació).

No 'n pensava d' altre l' príncep que trovar com mes aviat mejor l' amor de las tres taronjas. Dels concells del Penitent, per lo senzills y créurerlos de poca importancia, ja no sen recordava; tot era veurer com preparava un llarch viatge á fi de inquirir y sapi-guer lo que tant desitjava. Per fi, ab lo consentiment dels reys sos pares, sortí lo príncep en busca de lo desconegut, no sens haver lograt fer créurer á aquestos que ja savia ahont anava per trovar muller.

Camina que caminarás, camina que caminarás, aquí patint inclemencias allá passant bons ratos, anava lo príncep y sa comitiva de seca en meca sens que ningú pogués donar una nova certa de lo que l' príncep buscava.

Estava un dia en marcha la comitiva y travessant espessos boscos fan correr los gossos de cassa que portavan un hermos ciervo y lo fan passar á tir de ballesta del príncep, aquest li dispará sa fletxa y sereix l' animal. Entussiasmat lo príncep apreta las espuelas á

son fogós cavall y pega corrents detrás del ciervo ferit y corrent los dos com un llamp desapareixen entre la boscuria ab gran lladrissa de gossos. Quant se feu fosch, en va buscava la comitiva á son se nyor, y l príncep estraviat sens haber lograt alcansar lo ciervo ferit, en va buscava orientar sos passos per trovar á sos accompanyants. Corria son cavall com lo vent, mes, quant mes corria, mes se allunyaba del paradero dels que á ell també buscavan.

Ja negre nit, cau son cavall rendit de fatiga. Desmontat y en situació tan apurada toca son corn una y moltes vegadas, pero sa veu no es contestada sinó per lo resso de las vehinas clotaradas que no fan mes que advertirlo de l' immensa soledat què l rodejava. En tan apurat cas pensa en lo partit que deu péndrer y determina pujar sobre un puig que sobre lo cel y devant d' ell se destaca com una immensa sombra per véurer si desde allí descobreix algun medi d' orientació. Aixís ho fa y una volta al cim no veu mes que sombras y mes sombras. Toca de nou son corn y res, la veu del corn passant com una pilota per las mans de aquellas immensas fantasma negras que dibuixan sa caperutxa sobre un cel apagat y funest per perdrers en l' infinit espay. Aquí decau l' animós príncep y s' desvaneix. Tornat en sí fa un esfors y creu ovirar un punt lluminós que indicaria l' existencia d' alguna casa ó cabanya si no temés ser víctima d' ilusió. Pren la direcció y després de molt caminar, veu mes aprop tornar á lluir, per ell, l' estrella del nort; s' anima redobla la marcha y després de mil entrabanchs y caigudas, fet un sant Llátser en sas mans y peus, estenuat y rendit arrivá á la porta d' una casa ó cabanya. Truca y respón una veu de dona dient, *qui hi ha*—un pasatjer estraviat, respon lo príncep, que faréu la caritat de recullirme per passar la nit—Impossible, respon la dona aqui habita un gegant mágich que vos mataría y devoraría ab tota seguretat com ha fet ab altres, sols á mí m respecta per que 'm te per muller, per lo tant vos aconsello que vos aparteu d' aquí si no 'n voléu ser víctima quant arrivia. La paraula de mágich en saltar lo cor del príncep olvidant tots los desastres passats y los presents ab que aquella dona pretenia amenassarlo.—¿Un gegant mágich viu aquí? digué lo príncep;—sí, respon de nou la dona, y per lo bù que 'us vull vos prego vos aparteu prompte d' aquests voltants.—De cap manera, á ell busco precisament.—Y si sou víctima de son furor? No fará tal ab mí, vinch protegit per la forsa d'

altre mágich poderós.—Y qué buscáu douchs?—Obriume la porta y vos ho diré.—No pot ser, si arribava moririam los dos.—No tingáu por, ja he dit que altre mágich me protegeix y ademés so lo príncep heréu de la corona que necesitu saber un secret. Muda quedá un moment la dona y després de llarga pausa digué: ¿putch créurer lo que m' acabéu de dir?—Baix paraula d' honor ho repetesch y si no basta..... desfà sa espasa, que tenia l' escut real, y la tira per la finestra, dient aquesta respón de mon honor.

Obra la dona la porta y entra lo príncep tan mal parat com los últims successos l' havian deixat: aquella enterada de moment per lo príncep y compadesuda de sa situació procura aliviar son estat en quant li es possible y promet buscar la manera de fer descubrir al gegant, son marit, lo que tan desitja l' príncep só es saber lo secret del amor de las tres taronjas. No obstant creuexposat provocar la gegant ab la presencia del príncep, de quals resultats no s' atreveix à respondre la bona dona, y li aconsellá que quedia escondit dintre d' una arca antiga de la que ella sola guardava la clau, y dientli no temés per quant sentís durant la nit.

Efectivament aixís entesos y amagat lo príncep, trucá lo gegant la porta à la mitja nit y comensa per donar indirectas à sa muller de que aquella nit menjarian carn de cristià; aquesta lo di-suadí y procurá atiparlo bè de quant en una caldera li tenia preparat y, fentli véurer un espirituós licor de que n' era molt gurmant lográ distráurerlo y ferlo anar al llit. Una vegada fet lo primer son aparentá la mestressa un gran esglay ab lo que despertantse lo gegant li diu:—Qué tens ara?—Res, respón ella, estava somiant que t' tenían de matar perque no sabías dir al Rey com se havia de fer per trovar l' amor de las tres taronjas.—¿Per aixó t' espantas? no tindrian de matarme, nó.—¿Qué ho sabs?—No tineli de saberho, si acás tindrian de matarme per no voler dirho pero no per falta de tenirne coneixements.... —Digasmho douchs, tinch curiositat de saber aquest secret.—Que n' has de fer, es un xich larch y tinch son.—Res, pero ja sabs que som las donas quán la curiositat ens mou; vamos, dónam aquesta satisfacció.—T' ho esplicaré ab la condició que no 'n farás may cap us y que sols quede dit dintre aquesta cambra.—T' ho juro, los meus llabis no repetirán lo que m' espliquis.

(Seguirà.)

INDUSTRIA LA FORSA HIDRÀULICA.

(Continuació).

« A Inglaterra, diu lo mateix article, los ports de Liverpool y de Birkenhead, que son los principals centres d' importació dels cereals americans en la Gran-Bretanya, estan provechits del medis mes complerts pera descarregar y depositar los grans, havent set ditas instalacions á l' istil de las similars establertas en los Estats Units en tots los grans centres d' exportació.»

« Los magatzems de Liverpool estan situats en los molls del Waterloo Dock y son tres cossos d' edificis que ocupan una superficie total d' uns 10.000 metres quadrats. Del moll á la cornisa tenen una alsada de 25 metres y constan de 6 pisos, qual superficie total es de 40.000 metres quadrats y poden contenir próximament 550.000 hectòlitres de grá. Per lo mateix estil estan instalats los magatzems de Birkenhead y poden contenir 500.000 hectòlitres de grá.»

« La maquinaria d' aqueixos ascensors correspon als propòsits següents: descarregar lo grá apilat en lo fons del barco y posarlo sobre 'l moll ó bé en los magatzems: posar sobre 'l moll lo grá ensacat: descarregar las mercaderías ordinarias sobre 'l moll ó sobre qualsevol dels pisos dels magatzems y repéndrelos pera carregar los barcos: pujar y carregar los sachs, fardas ó altres bultos sobre plataformas, ó bé ascensors, y portarlos á tots los pisos: pujar, garbellar, orejar y posar lo grá en pila y trasportarlo ahont convinga, ja sia al interior, ja al exterior, pera amagatzemar-lo ó reexpedirlo per barco ó per ferrocarril: per fi transportar lo grá d' una part á l' altre dels magatzems pera acondicionar-lo segons las exigències dels compradors, ó bé pera remétrer-lo en bon estat quan arriva humit ó bé que en lo viatge s' hagi escalfat.

Tal vegada he entrat en massas detalls que fadigarán al lector per anar á parar á una senzilla noticia de que vaig á ocuparme ara; mes m' ha semblat oportú tot lo preambul que precedeix, á fi de que pugan entendrer la importància de l' assumptu de que 's tracta la majoria dels que m' honrin ab l' lectura d' aquests articles, ja que sense alguna petita noció de lo que es la forsa hidràulica, no 's podría valorar en lo just l' indicat assumptu.

En lo *Supplement commerciale, industriel et agricole* que sab publicar tots los dijous l' important diari titulat « L' Indépendance Belge », corresponent al dia 5 del mes y any actuals, hi ha un notable article titulat « Los ascensors de grans» que m' ha erudit molt l' atenció perque dona idea del avens à que han arrivat las aplicacions de la forsa hidràulica en certas localitats de l' extranger; y al mateix temps, per lo dolorós contrast que fa aqueix desenrotillo ab la pobresa industrial d' Espanya, y també de Catalunya ab tot y anar a questa terra nostra engravada ja ab lo rodatje del progrés científich é industrial de las demés nacións.

L' ascensor de grans á que 's refereix dit article, es una gran instalació de maquinaria que sol establirse en los ports ó estacions de ferrocarril de gran tràfech pera trasvalsalos grans ó altres mercaderías en general del barco ó del wagó al moll y viceversa. « Actualment, diu lo citat diari, la Societat d' Agricultura del mitjorn de Russia ha presentat un projecte d' instalació d' alguns ascensors de grans en los principals ports de l' Imperi rus, en algunas estacions de ferrocarril y en los marges dels rius navegables Los ports de Odessa, Nicalaïeu, Kherson, Sebastopol, Kertch, Berdiansk y Akermanc aviat estarán dotats d' ascensors. A Odessa, particularment, l' ascensor principal s' establirà en la darrera escollera, á l' Oest del port, y donarà l' abast pera enmagatzemar y carregar 2000 wagons al dia, sent aquest tràfech lo doble del que 's calcula pera 'ls primers anys.»

La Trovalla d' Olot.

En vista de la trovalla de monedas de que donárem compte en un dels números passats de nostre setmanari, s' ha fet assumptio de general curiositat, creyem fer plaher á la major part de nostres llegidors donantlosi las següents noticies respecte á las monedas de dita trovalla que, si no té importancia singular pera los numismátichs per quant totas les monedas de que se compón son coneigudas, té importancia local, per quant se tracta de un fet que en nostre comarca se repeteix poques vegades, y menos encara succeheix que pugan estudiarse y examinarse la majoria de las pessas trovadas com ha succehit ara.

Se compon la trovalla de disset pessas d' or, un centenar de plata y sobre tres ó quatre centas de velló.

De las d' or n' havem pogudas examinar 15 de las que 13 son florins y las 2 restants son mitjos florins, que perteneixen als reys d' Aragó Pere IV, Joan I y Martí, procedents de varies fàbricas de moneda, entre las que no podem ficsar ab certesa mes que la de Mallorca quals senyals se trovan impresos en un dels florins del Rey Martí.

Las vuitanta vuit pesas de plata que havem vist son totes croats y mitjos croats dels rey Martí, Fernando I y Alfons V, procedents de las fàbricas de Barcelona y Mallorca los de Martí; y los de Fernando y Alfons de las fàbricas de Barcelona Mallorca y Perpiñá.

Les de velló perteneixen en sa immensa majoria á Jaume lo Conquistador fetas en Barcelona y Valencia y las pocas restants portan los noms de Jaume II Pere III y Alfons III, tots de Barcelona; y dos diners de Magalona que tanta circulació tingueren antigument en lo territori de la actual província de Gerona.

Es digne de observació que, mentres que entre las monedas d' or, y de velló, se n' han trovades de reys anteriors á Martí, entre las de plata no se n' ha trovat ni una sola, lo que á nostre entendrer explica que les modificacions introduhidas per dit rey en lo pes y lley d' aytals monedas, ajudanhi tal vegada també la novetat artística de 'ls escunys, donáren per resultat la desaparició completa de la moneda anterior.

La circumstancia de no haverse trovat monedas de cap rey posterior á Alfons V fa creurer que aquesta partida de moneda fou estat amagada durant lo regnat de aquest, ó tot lo mes tard, durant los primers anys del regnat de son successor Joan II, l'época de revolta que explica perfectament que lo duenyo amagués son tresor, que era de una importancia molt superior á la que te avuy en dia en atenció al major valor que en aquell temps tenia la moneda respecte á las altres mercaderias, comparat ab lo que te avuy en dia. Pera ficsar aquesta diferencia de valor de una manera exacte, es necessari relacionar una porció de circumstancies y fer moltes comparacions que sobre ser mol engorrosas, cap y la fi no serveixen mes que pera satisfer una curiositat infantil.

Aquestas monedas son totes anteriors á 1458, essent les mes antigua los diners de velló de Jaume I. que poden datar de l' any 1257 y son metall se compon de tres quartas parts, d' aram y una de plata.

Lo florí es moneda originaria de Florencia, y tingué molta acceptació en lo comers en general. Pere IV fou lo primer rey d'Aragó que los feu encunyar en or de 23 quilats com los de Florencia, pero després feu rebaixar la lley del or à 18 quilats, rahó per que aquesta moneda no tingué tanta estima, y fou precis aumentar dita lley del or fixantla als 23 quilats. Las fàbricas que encunyaren los floríns d'Aragó foren las de Barcelona, Mallorca, Perpinyá y Valencia.

Los croats foren coneguts antigament ab los noms de diners de plata barcelonesos, grossos, blancks, croats y reals de plata, y foren fets al pes de vuit onses de plata cada 72 pesses. Encunyaren aquesta moneda, Barcelona, Mallorca, Perpinyá y Valencia en la época que parlem. Las pessas mes antigues de plata que forman part de la trovalla que 'ns ocupa poden ser del 1396.

Correspondència particular de «L' Olotí.»

VISCA CATALUNYA.

Girona 11 de Janer de 1890.

Sr. Director de L' Olotí.

Apreciable Sr. Lo jovent catalanista, molt numeros gracies á Deu, de aquesta immortal ciutat, contempla ab entusiasme com la noble causa de la patria s' exten victoriosa y avassalladora per la noble terra del immortal Fontanella. Sí, Sr. Director l' imponent manifestació d' antany y la fundació d' un Centre Catalanista son, entre altres, gestas glorioas que demostran ben clar, que Olot pot veurer apagat lo soch de sos volcans, mes no veurá may apagarse del cor de sos fills lo soch sagrat del amor á Catalunya.

Mes una cosa faltava pera que nostra alegria fos complerta; y era una publicació que portés per tot arreu l' entusiasme que omplena lo cor dels bons olotins. *El Olotense* ja volia ferho, mes sa fisonomia era confosa: parlava dos llenguas, volia ser catalanista, mes son nom esgarrapava las orellas del fill de Catalunya. Pero desde aquest any ja es altre cosa; s' ha des fet de tot allò que no li esqueya, y ha quedat verament catalá.

Los joves que firmem la present, en nom d' altres molts companys, hem ovirat lo cambi, y al veurer lo primer número de *L' Olotí* lo goig que omplená nostre cor, nos ha fet també obrir los

llabis per felicitarvos y 'ls brassos per abrassarvos; y no sols á vos, Sr, Director, mes també á la redacció de *L' Olotí* enviem, junt ab la present, nostre mes coral y entussiasta enhorabona.

Es veritat, Sr. Director, que soms poca cosa, y que nostre entussiasme ni sumou als dominadors de nostre patria, ni escalfa lo cor fret dels molts fills bordissenchs de Catalunya, indignes de la terra que trepitjan. Mes per aixó no desmayém; amarrats á la bandera gloriosa dels Clarís y Fivallers, dels Tamarits y Casanovas, dels Fontanellas y Rogers, farém lo possible perque visqui, y visqui sempre gloriosa y may esclavisada la terra dels Wifreds y Berenguers, nostra aymada Catalunya.

De V. affms. y S. S.

Lluís Salvador.—Florenci Illa.—Joseph Coroninas.—Joan Camps —Joseph Soler.—Joseph Pou. Jacinto Costa.—Lluís Rahola.—Joan Teixidor.—Narcís de Fontanilles.—Joseph Mollera.—Ramón Guardia.—Joaquim Bonet.»

Molt agraheix la redacció de *L' Olotí* l' entussiasta felicitació que precedeix del jovén catalanista de Gerona. Esta redacció envia á sos firmants y demés companys lo testimoni de son mes coral agrahiment. Sens que per nostra part nos creyem merecedors d' aytals mostras de estimació, la carta no 'ns ha sorprés gens ni mica puig vé de Gerona, de la ciutat heròica entre las heroicas, en tots temps generosa de la sauch de sos fills pera la defensa de la patria; y 'ns plau sobremanera que lo jovén gironí s' expressi de la manera que s' expressa perque Gerona, per sas gestas inmortals y per sa historia, es lo símbol del regionalisme verdader, que si per un costat ayma á la terra catalana ab la tendresa de un bon fill, dona quau convé sas vidas é hisendas ab amor de bon germá, per la defensa d' altres pobles que si no parlan sa mateixa llengua los ha aplegat Deu sots una mateixa bandera.

Noticias geneals.

Ha mort en Gerona, víctima de una pulmonía, D. Martí Sureda Arquitecte provincial, D. E. P.

Dit Senyor dirigi los primers travalls del monastir de Ripoll, quan la comissió de Monuments de Gerona estava encarregada de la restauració d' aqueix monument y á n' ell es degut lo gran-

diós dibuix de la fatxada del monastir que s' conserva en lo museo provincial de Gerona.

Tots los periódichs Catalanistas nos felicitan per lo giro completament catalá que havém donat á nostre setmanari. Agrahím tals demostracions d' afecte com se mereixen.

S' ens queixan alguns suscriptors de falta de noticias d' interés general y localen nostre setmanari. Trovám ridicol voler enterar als lectors per medi d' un setmanari de certas noticias que per tenir interés necessitan ser frescas com per exemple las actuales de la malaltia del rey D. Alfons XIII de la que tothom està al corrent diariament. Del mateix modo passa, com ja diguerem en lo primer número, en certas noticias d' interés local que las porta lo setmanari quant lo públich las te olvidadas ja. No obstant procurarem complaurer á nostres suscriptors sobre tot quan al donar las noticias pogam anyadir ó aclarir los conceptes de las versions públicas ó pogam accompanyarlas de alguna consideració ó dedució de interés catalanista ó regional, qual es l' objectiu principal á que tendeix nostra publicació.

Devem donar las mes corals gracies á M. Jacinto Verdaguer per lo regalo que 'ns ha fet de sa última é interessantísima publicació *Nazareth* de quals intessants poesías donarem mostra á nostres llegidors dias enrera.

S' ens ha asegurat que s' está formant una especie de societat secreta en aquesta encontrada, ab un si molt singular, tal es lo de la destrucció absoluta de la cassa y pesca. L' iniciativa de tal asociació sembla que parteix precisament, de alguns aficionats á aquestas dos diversions los cuales, exasperats per l' infracció de las lleys sobre aquest particular y dels medis particulars que han ensaijat ells mateixós per combatrer los abusos, en vista de tal impotencia han resolt acabar de una vegada ab los pochs restos de cassa y pesca que quedan, tancant ab mida tan radical l' us y l' abus de las esmentadas distraccions. No sabem quin comentari ferhi, pero desgraciadament per molts costats temem anar á parar á solucions tan extremas com la citada si no tractem de regenerarnos nosaltres mateixos ab un ver amor per conservar tot lo de casa sia de poca ó de molta importancia.

La *grippe* decreix notablement en nostra vila gracies à Deu sens que per ara pugua dirse que ha causat víctimas; si he en pochs días se han registrat regular número de defuncions entre elles las de personas signifícadas com D. Ignasi Bassols ex-diputat provincial y ex-alcalde de Gerona, lo Sr. Surroca propietari y ex-notari, los Srs. Sacrest y Fontfreda fabricens lo Sr. Perramón curial y algún altre que no recordem en aquest moment. Cap de aquests Srs. ha sigut víctima de la enfermetat reinant segons tenim entés aixis com tampoch altres personas menos conegudas que han mort també, no obstant y això no deixá de alarmar lo mal reinant en son principi. Avuy ab mes calma se va animant la població y esperem què promte tornarem estar en estat normal. Nostra redacció y demés personal d'imprenta també se va resent per empender de nou la tasca ab mes afició y empenyo que may. Per igual motiu lo Centre Catalanista se ha vist obligat à suspendrer sos treballs que espera poder reprendrer quant antes.

D' alguns anys á aquesta part tornan á ocuparse en Constantinopla del projecte d' un pont sobre 'l Bósforo, haventse designat com punts extréms de la obra Rumeli Hisar y Anatoli Hisar.

Ja en la antigüetat, en la época de las guerras entre persas y holens, havian sigut elegits dits llochs pera 'l pas de las tropas de Xerxes, y fins arrivá á establirse allí un pont de barcas.

La empresa havia permanescut fins ara en estat de projecte, en atenció á que la utilitat del pont no 's trobava en relació ab los enormes gastos de la obra.

Pero la consturreció dels ferrocarrils de Anatolia y de Rumelia ha resucitat lo projecte del pont, com medi de unir las duas vias, y varis capitalistes francesos han concebut la idea de realisarlo.

Lo pont projectat tindrà una longitud de 800 metres y una amplada de 75.

Tindrà un sol arch y constituirà un dels travalls de ferro mes grandiosos de nostre sige.

Llegím en *Las Novedades*, de Nova York, lo següent anunci d' una obra verdaderament gegantina:

«L' altre dia anuneijarem haverse matriculat en la ciutat de Richmond, Estat de Virginia, la *Colombia Railway and Navigation Company*, que te per objecte construir una línia de ferro carril que abarqui en tota sa extensió, de Nort á Sur, lo continent americà, enllassant ab los diversos sistemes dels païssos atravessats, y dedicar-se també al establiment de línies de vapors entre diferents païssos d' Amèrica.

Los periódichs d' avuy refereixen ab latitud los projectes de la empresa, que diuhen ha de organisar-se ab un capital de 100 millions de pessos, y parlan ab elogi de la personalitat de son creador, M. Parsons.»

Un erudit ha fet un càlcul original pera demostrar com podia trasmetters la historia verbalment en los temps antichs.

Ha descubert que 'l número de personas necessarias pera referirse de pares à fills la historia desde Abraham en endavant, podria cabre en una sàla gran.

Calculant tan sols en cincanta anys la diferencia entre un pare y son fill, en condicions jaquest de sentir lo relato y conservarlo en la memoria, s' advertix que en un periodo de quaranta sigles bastan pera 'l cas vuitanta persones.

No té, donchs, res d' extraordinari que haja pogut esser, transmessa aixís la historia avans de que l' home somiés en escriurerla.

Existeix en Hieres un tal Lluís Cartigny, que 's pot ser l' últim supervivent del combat naval de Trafalgar.

Anava à bordo del vapor francès «*Redoutable*», qual tripulació constava de 800 homes, dels quals ne quedaren sols ab vida 300.

Cartigny permanesqué divuit anys en una presó de Inglaterra, ahont aprenegué la llengua anglesa.

Desde la mort de Mr. Cherveal, ell es lo degà entre 'ls condecorats de la Legió d' Honor.

Reb una petita pensió del govern francès y alguns recursos d' un anglès que per ell s' interessa.

Apesar de sos 90 anys d' edat, gosa d' excellent salut y couserva totas sas facultats intelectuals.

Quan lo temps es ho, se passeja per lo *boulevard* de las Palmeras y parla gustos ab los transeunts dels seus recorts relatius à la memorable batalla naval de que va esser testimoni.

Lo publich desitjaria saber notícias dels ferros que han de completar lo pont de la carretera de Santa Coloma; aixís se 'ns ha manifestat per escrit; procurarém adquirirlas y tindrém lo gust de comunicarlas tals com sens donguin. Per nostre part regoneixem l' impaciencia del publich devant de obra tan necessaria.

Las últimas plujas interceptaren com de costum nostre carretera de Girona y Figueras en lo pas del Fluvia per Castellfullit y faltá poch per tenir que lamentar sensibles desgracias. Es una historia la falta de un pont de tanta importancia en dit lloc, pense m' ocupárnosen detingudament en altre número; per avuy nos limitem á lamentar prolongada falta.

Legislación.

Boletín Oficial del dia 10 del actual.—Real Orden sobre el cuerpo de funcionarios de Establecimientos penales.—Real Decreto creando una Comisión encargada de estudiar y proponer la reorganización del Instituto Geográfico y Estadístico.—Y continúa la publicación de las listas electorales para Diputados á Córtes.

Id. del día 13.—Inserta la lista de los señores que cuentan más de tres años en la Sociedad Económica de Amigos del País de Gerona, con voto para la elección de Compromisarios.

Gaceta del dia 9 del corriente.—No contiene disposiciones de interés general.

Id. del dia 9.—Inserta el escalafón del Cuerpo de Abogados del Estado.

Id. de los días 10, 11 y 12.—No contienen disposiciones de carácter general ó interés público.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO 15 ENERO DE 1890.

Después de leída por el Secretario de la Corporación municipal el acta de la sesión anterior que fué aprobada por unanimidad y sin debate, tomáronse los siguientes acuerdos:

Entregar á los Sres. Alcaldes de barrio una insignia para que por ella sean reconocidos como á tales en todas las ocasiones que convenga prestar alguno de los servicios propios de dicho cargo.

Designar la primera sesión de cada mes para el examen y aprobación de las cuentas pendientes de pago.

Reclamar al Maestro de obras del Municipio el perfil rasante de la calle del Hospicio y plaza de Mora y luego en su vista empedrar ó adoquinar las mismas previo exámen de la Comisión de Fomento.

Desestimar la petición formulada por algunos vecinos de los arrabales de San Bernardo y San Miguel referente á que se les

permita la matanza de cerdos en los patios ó huertos de sus respectivos domicilios.

Que la Comisión de Hacienda cumplimente el R. D. de 16 de Diciembre último ordenando la formación de inventario de los bienes que posean los Ayuntamientos.

Que á propuesta de la Comisión de Fomento y bajo la dirección del Maestro de obras del Municipio se proceda al arreglo definitivo de las plazas y calle de San Bernardo.

Finalmente que tan luego se termine la recomposición que se está verificando en la calle de San Rafael se practique lo propio en la calle de Gerona.

Secció religiosa.

Abny Diumentge 19. El SS. Nom Jesús y S. Canut rey mr. y Stas. Pia y Germana mrs.

Dilluns. 20 S. Fabiá papa y S. Sebastiá mrs.

Dimars 21. S. Fructuós bisbe y mr. y Sta. Ignés vg. y mr.

Dimecres 22. Sts. Vicents y Anastasi mrs. y S. Gaudenci b. y C.

Dijous 23. S. Ildefonso arqueb. de Toledo y Sta. Emerenciana V. y M.

Divendres 24. La descensió de Ntra. Sra. ó la vg. de la Pau, y S. Timoteo b. mr.

Dissapte 25. La Conversió de S. Pau ap. y Sta. Elvira vg, y mr.

QUARANTA HORAS.—Avny conclouhen en la iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors, demá passarán en la de Ntra. Sra. del Carme.—La exposició de S. D. M. comensa á las 4 y mitja.

OLOT: Imprenta de JOAN BONET:—1889.

Vichy Catalán.

Aguas hipertermales acídulas y bicarbonatadas alcalinas, superiores á las de Vals y Vichy.

**PREMIADAS EN CINCO EXPOSICIONES
Y DECLARADAS POR REAL ORDEN DE UTILIDAD PÚBLICA.**

Mezcladas con leche, vino ó cerveza producen excelentes resultados en las dispepsias por acidez, atonía del estómago ó flatulencia; gastralgias; vicios de secreción; infartos crónicos del hígado, bajo ó próstata; inflamaciones crónicas de la matriz, etc., etc.

Único depósito en Olot, D. Juan Fajula, Farmacéutico, plaza del Coll, antigua farmacia de Casellas.

D. RAMÓN SACREST É ILLÁ

III Falleció el dia 22 de Diciembre último !!!

E. P. D.

Su desconsolada esposa, hijos, hijas, hijo é hijas políticos, nietos, nietas, nieta política, viznieta, hermanas políticas, sobrinos, primos y demás parientes, (ausentes y presentes), ruegan á sus amigos y conocidos le tengan presente en sus oraciones, y se sirvan asistir á los **Funeiales** que, en sufragio de su alma, se celebrarán el dia 20 del corriente á las ocho y media de la mañana en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura y á los **Aniversarios** que tendrán lugar el dia siguiente á las diez, en la iglesia de Ntra. Sra. del Carmen, y á las once en la de Nuestra Sra. de los Dolores.

Olot 19 de Enero de 1890.

EL DUELO SE DESPIDÉ EN LA IGLESIA.